

[Bundgaard Nielsen]

Det må befrygtes, at en fortsat stærk forøgelse af gymnasiebyggeriet vil medføre en ganske betydelig overkapacitet inden for de næste 10-15 år. Antallet af 17-årige vil toppe med ca. 87.000 i 1984-85, i 1988 er tallet kun ca. 72.000, og i 1994 er det helt nede på ca. 60.000.

Når dertil kommer, at man efter venstres opfattelse må have fremmet tilgangen til erhvervsuddannelserne på bekostning af tilgangen til gymnasierne, må frygten for fejlinvesteringer på dette område være velbegrundet.

Besvarelse (25/2 80):

Undervisningsministeren (Dorte Benedsen):

Det er rigtigt, som fremhævet af spørgeren, at der indtil midten af 1980'erne vil være nogle store ungdomsårgange, og at antallet af unge i 16-17 års alderen derefter vil falde ret betydeligt. Ved den vurdering, ministeriet foretager af de enkelte gymnasieprojekter, indgår både ungdomsårgangenes størrelse og den forventede søgning til gymnasiet.

Der er imidlertid ikke – og vil ikke blive – godkendt nyt gymnasiebyggeri, der alene er begrundet i de store ungdomsårgange. Der har til grund for alle de godkendte gymnasieprojekter ligget en dokumentation for behovet for det pågældende gymnasium – også efter 1985. Det bør i denne forbindelse nævnes, at der på hovedparten af gymnasierne i disse år er en væsentlig overbelægning, som det ikke vil være rimeligt at bibeholde permanent, samt at man i stigende omfang søger at indrette bygningerne, så deres brug ikke begrænses udelukkende til gymnasieformål.

Det konkrete spørgsmål, om jeg vil begrænse gymnasiebyggeriet, vil jeg ikke tage stilling til førend behandlingen af forslaget til folketingsbeslutningen om ungdomsuddannelserne her i folketinget i dette forår.

Spm. nr. 420

Til *arbejdsministeren (15/2 80)* af:

Grethe Fenger Møller (KF):

»Mener ministeren, det er rimeligt, at faglige organisationer yder rentefrie lån med meget lang løbetid til medlemmer, der deltager i overenskomststridige strejker?«

Begrundelse

Formanden for Dansk Bogbinder og Kartonnagearbejder Forbund, Kjeld Olsen, har udtalt, at forbundet vil yde rentefrie lån med en meget lang løbetid til de medlemmer, der for nylig har været i konflikt. Der er alvorlig fare for, at arbejdsrettens afgørelser bliver virkningsløse, hvis faglige organisationer yder lån på usædvanlig favorable vilkår enten til betaling af en ikendt bod eller som erstatning for manglende udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge.

Besvarelse (21/2 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

De faglige organisationer er private foreninger, og det er overladt til disse organisationer at træffe beslutning om f. eks. ydelse af rentefrie lån til medlemmer af organisationen.

Hvorvidt de pågældende organisationer i de konkrete tilfælde kan pådrage sig et retligt ansvar ved ydelse af sådanne lån til medlemmer, der deltager i en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse, er et spørgsmål, der er henlagt til arbejdsrettens kompetence, og jeg kan derfor ikke udtale mig om dette spørgsmål.

Spm. nr. 421

Til *ministeren for skatter og afgifter (15/2 80)* af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at stærkt handicappede eller forældre til stærkt handicappede børn kan købe specialindrettede minibusser – som f. eks. de såkaldte »Ironside-biler« – uden at betale fuld afgift?«

Begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten den 14. februar har en fynsk familie netop måttet betale 70.000 kr. ekstra i afgifter af et specialbygget køretøj til deres stærkt handicappede søn. Det fortælles samtidig, at en sjællandsk familie har fået afslag på at købe en specialindrettet vogn til kørestol uden betaling af fuld afgift.

Samfundsøkonomisk og menneskeligt er dette efter spørgerens opfattelse vanvid, idet alt må gøres for at hjælpe forældre, der selv har mulighed for og vilje til at passe deres handicappede børn.